DANMARKS LÆRERHØJSKOLE **Bilag 1.**

Den 8. september 1967.

Til undervisningsministeriet.

Med „Lov om ændring af lov om Danmarks Lærerhøjskole" af 15. marts 1967 blev revisionen af loven om oprettelse af afdelinger af lærerhøjskolen i Odense, Ålborg og Århus udsat indtil folketingsåret 1967-68, („Lov om ændring af lov om Danmarks Lærerhøjskole" af 4. juni 1965).

I tilknytning til drøftelserne om udsættelsen af lovrevisionen gav jeg efter ministeriets anmodning i skrivelse af 10. oktober 1966 en redegørelse for problemerne omkring oprettelsen af lærerhøjskoleafdelinger. Redegørelsen, der blev trykt som bilag til lovforslaget, indeholder bl. a. en oversigt over, hvilke forslag og ønsker der forelå om placering af yderligere afdelinger, og over de vigtigste af de faktorer, der må indgå i overvejelserne, når der skal træffes en afgørelse.

Undervisningsministeriet har nu anmodet mig om at fremsende en indstilling om placering af de resterende afdelinger.

I det i marts 1965 fremsatte lovforslag var det anført, at der kunne blive tale om oprettelse af indtil 8 afdelinger. Folketingsudvalget tilsluttede sig dette. De erfaringer, der er indvundet efter oprettelsen af de tre første afdelinger, taler imidlertid for, at det vil være mest hensigtsmæssigt kun at oprette i alt 6 afdelinger. Jeg skal nedenfor begrunde dette nærmere.

Jeg nævnte i min redegørelse fra 1966 to forhold, der på daværende tidspunkt gjorde det vanskeligt at tage endelig stilling til spørgsmålet om placeringen af disse afdelinger. Det ene var de meget begrænsede erfaringer, der forelå fra de tre oprettede afdelinger, og det andet var den manglende klaring af spørgsmålet om placering af kommende universitetscentre. Det sidste spørgsmål er i mellemtiden blevet yderligere behandlet i Planlægningsrådets „Skitse for udbygningen af de højere uddannelser i tiden indtil 1980" (juni 1967). Det er endvidere nu muligt at uddrage visse erfaringer fra de tre igangværende afdelingers virksomhed i det forløbne kursusår.

Det kan fastslås, at nyordningen betyder en væsentlig styrkelse af kursusvirksomhedens stilling inden for de tre områder.

Aktiviteten har vist stærk stigning; det har været muligt at tilbyde kursus i næsten alle fag, og den samlede planlægning på hvert område har bl. a. bevirket en bedre udnyttelse af de forhåndenværende lærerkræfter og andre ressourcer.

Det har haft stor betydning, at hver afdeling har en heltidsbeskæftiget leder. Kursusdeltagere og lærerkræfter har derigennem fået helt andre muligheder end tidligere for vejledning og støtte.

De tre første afdelingers placering i store byer med mange uddannelsesinstitutioner har været en afgørende faktor. Det har givet flere muligheder med hensyn til lærerkræfter, lokaler og andre faciliteter (laboratorier, samlinger, biblioteker). I øvrigt benyttes naturligvis lærerkræfter fra hele området.

Det omtrentlige antal lærere inden for de tre eksisterende afdelingers område er: Århus 3400, Ålborg 2500, Odense 2500. De foreløbige erfaringer tyder på, at en afdeling *helst* bør omfatte mindst 2500 lærere. Hvad angår spørgsmålet om afstande, kan man vist kun sige, at den nødvendige kursusvirksomhed bør placeres på en sådan måde, at afstandene bliver overkommelige for alle.

Der er indlysende fordele ved relativt store afdelinger: Der kan iværksættes et mere varieret og alsidigt uddannelsesprogram, og der er større muligheder for at beskæftige heltidsansatte lærere og lærere ansat på deltidsbasis. I kursusåret 1967-68 er en seminarielektor i pædagogik og psykologi ansat på halvtidsbasis ved afdelingen i Århus.

Det kan med sikkerhed siges, at der ved alle tre afdelinger er grundlag for at ansætte heltidsbeskæftigede lærere i flere fag, først